

haken wordt aangegeven, welke coördinaten zij bezitten of wanneer bij een meetkundige afbeelding twee corresponderende punten eenzelfde hoofdletter dragen eenmaal zonder en eenmaal met accent.

In de tweede plaats geven wij een overzicht van de verschillende afbeeldingen, door een indeeling daarvan te maken op grond van het aantal elementen van de tweede verzameling, dat in het algemeen aan een willekeurig element van de eerste wordt toegevoegd. Wij mogen niet verder gaan dan spreken van „in het algemeen”, want bij vele afbeeldingen komen *singuliere elementen* voor, dat zijn elementen van de eerste verzameling, waarmede hetzij geen, hetzij oneindig veel elementen van de tweede corresponderen. Het aantal, dat dus als criterium voor een eerste hoofdindeeling werd gekozen, kan om te beginnen oneindig groot zijn. Wanneer in een plat vlak aan een punt worden toegevoegd alle punten, die daarmede poolverwant zijn ten opzichte van een vaste kegelsnede, vormen de beelden een geheele rechte lijn, de zoogenaamde poollijn. De afbeeldingen dezer klasse, waartoe men ook de cyclometrische functies moet rekenen, blijven verder buiten beschouwing.

Gezamenlijk kunnen worden besproken de afbeeldingen, waarbij met een zeker element der eerste verzameling een weliswaar eindig, doch van één verschillend aantal elementen der tweede correspondeert. In de functietheorie zijn deze vertegenwoordigd in de meerwaardige functies, waarvan $\sqrt{x}$ een voorbeeld is, omdat bij één waarde van x twee waarden van den wortel n.l. een positieve en een negatieve behooren. Ook spelen deze afbeeldingen een voorname rol in de meetkunde van het aantal. Daarin toch wordt veelvuldig gebruik gemaakt van een correspondentiebeginsel, dat in zijn eenvoudigsten vorm aldus luidt: Indien twee veranderlijke punten A en B van een rechte algebraïsch zóó met elkander verbonden zijn, dat bij ieder punt A m punten B en bij ieder punt B n punten A behooren, liggen op de rechte $m + n$ punten, waarin een punt A met een corresponderend punt B samenvalt.

Met deze weinige opmerkingen omtrent de algemeene $[m, n]$ -verwantschap volstaan wij, om verder uitsluitend te spreken over afbeeldingen van het eenig overgebleven type, te weten de eenduidige. Deze beperking is niet willekeurig, doch steunt op een speciale eigenschap der eenduidige afbeeldingen. Wanneer een verzameling wordt afgebeeld op een tweede en vervolgens deze